Ч. 161. Середа 4 серпня (22 липня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зло-женем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

за цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Що чувати в Іспанії. — Подорож царя по Европі. — Сенаторска ревізия в Росиї. — З Персиї.

Урядова депеша з Мадриду доносить коротко: „Після інформациї президента кабінету в цілій Іспанії панує спокій“ а депеша з Мелілї каже ще коротше: „Панує тут спокій“. — Чи так є дійстно, як представляють урядовці — о тім можна сумнівати ся бо приватні вісти не перестають все ще грізно представляти ситуацию. Розійшла ся навіть чутка, що в Барцельоні проклямовано републику а в неділю — як доносять з Мадриду до берлиньского Tageblatt-у заворушена товпа устроїла велику демонстрацию перед палатою короля Альфонса. Кажуть, що король мав намір виїхати до Барцельони, але міністри відрадили єму і він має виїхати до Біярріц купелевого місця у Франциї, що декто уважає за рід втечі короля.

Правда лежить, здаєсь по середині: революцийного руху ще не здушено зовсім але він мабуть і стратив на своїй грізній силї. Після недільних вістий в Барцельоні мав дійстно настати спокій і рух в осередку міста оживляє ся. Купці отвирають склепи але осьвітлене ґазове і електричне все ще не функциониє часописи не виходять. Правительство звернуло головну свою акцию на місцевости Салямос і Каза делля Сельва, де панами суть все ще революциовісти.

Та й з Мелілї надходять мало відрадні вісти. Недалеко Мелілї зібрали ся численні відділи Кабілїв і лагодять ся до більшої битви а з Альгуменас доносять, що Маври почали острілювати се місто карабіновим огнем.

Цар поплив до Анґлії. З рейду Спітгід під Поремесом доносять нині: „Штандар“ з царскою родиною в окруженю росийских і анґлійских кораблїв заплив тут. Росийска фльотилля заплила до пристані серед гуку вистрілів гарматних. Король і королева анґлійскі виїхали на стрічу на яхті „Віктория і Альберт“. Цар був на снїданю у анґлійской королївской пари а опісля відбула ся ревія фльоти. Около 150 военних кораблїв анґлійских передефільовало перед царем і королем. На росийских кораблях грали музики анґлійский гимн, на анґлійских росийский. Ревія фльоти скінчила ся о 4. год. по полудни.

Про гостину царя в Шербурзї оголошує аґенция Гаваса слїдуючу ноту: З'їзд царя з президентом Фалїєром дав нову нагоду до ствердженя сильних звязий, сполучаючих Францию і Росию. Підчас ревії фльоти цар Николай кілька разів висказав признане французкій фльоті з причини доброго поведеня залоги і красного вигляду кораблїв. Цар розмавляв в лестний спосіб з офіцирами росийскої ескадри, даючи вираз радости з причини розвитку і сили обох держав, що єсть новою запорукою удержаня мира, позаяк обі держави бажають лиш забезпеченя мира. То стремлене єсть поправді цїлию союза. В тім дусї міністер Пішон і Ізвольский порозуміли ся що до всїх справ, які суть на порядку дневнім. Єсть то одинока розумна полїтика, котрої треба держати ся, щоби стреміти спільно до мирного залагодженя всїх трудностий, які можуть настати.

З Парижа доносять: Росийский міністер справ заграничних, Ізвольский, в розмові з редактором „Echo de Paris“ заявив, що цар в сім році ще відвідає Італию і Францию. З Криму поїде до Італії а відтак і до Константинополя.

Цар їздить по Европі і оглядає чужі кораблї а єго сенатор Ґарін їздить по Росиї і оглядає злодійства царских чиновників. З Петербурга доносять, що сенатор Ґарін, котрий одержав від царя поручене переводити ревізиї у войскових інтендатурах, зробив ревізию в домі директора росийского товариства обезпечень, Алафузова, котрий єсть заразом властителем великої фірми зброєнь для армії. Найдені у него документи доказують о широко

---

3)

В Монте Карльо.

Пригода в повесільній подорожи.—В. д'Ереміта.

(Дальше).

Мене взяла така скажена радість, що я аж дрожав, бо подумайте собі, що наша купа мамони призбирала ся лиш з пятьдесяти франків капіталу. Дійстно оплатив ся той „труд“!

Менї мигкотїло перед очима. Я трохи незнав, що робити але відтак рішив ся. Конець дїло хвалить, а дїло мало бути велике.

Я поставив найбільшу суму. Вісім тисячів франків.

На червоне.

При вузшім кінци стола один крупє перечисляв ту суму.

— Більшої суми як тота банк не приймає — сказав він.

Довкола мене зачали люди пошептувати. Мої сусїди споглядали на мене. Я зачав викликувати дивовижу, вступав в ряди великих грачів.

Мене взяла ся якась нервовість. Кінцї пальців менї дрожали. Я бубнив ними на столї. Чи борзо буде?

Я кинув оком на середину стола. То безконечне мішане карт!

До тих вісім тисячів прийде других вісім тисячів, буде разом шіснайцять тисячів, думаю собі. Возьму ще додатковий урльоп, поїдемо ще до Риму а може й до Сицилії.

— Чорна виграє, червона програє! — чути із середини. Елеґантна згортачка із слоневої кости з тоненьким гнучким держаком сягає почерез стіл, забирає ся до моїх „гір“, тягне шелестячі банкноти, горне до себе моє золото — в одній хвили все щезло.

А вже слїдує завізване до нової гри: Messienrs, faites vos jeus[1]).

З витревалостию гідною лїпшої справи взяв ся я з останком чотириста франків, який менї ще лишив ся, знову до борби з банком. Я ставив то на чорне, то на червоне, як довго — вже не знаю. Аж остаточно, щастє від мене зовсім відвернуло ся і дійшло до того, що менї остав ся ще послїдний люйдор.

Тепер добачив я, що ряди людий зачали рідніти, що тут і там видко було порожне місце. Я хотїв подивити ся на свій годинник. То біда — що менї нїколи не лучає ся — я забув его взяти, він лишив ся в Сан Ремо. Від якогось сусїда довідав ся я котра година. Минули були вже три години з тої пори як моя жінка була вийшла.

Я схопив ся. В переходї зважив ся я поставити на рулету ще послїдного з Моґіканів. Та й той програв.

Коли я переходив через касинову площу, здоймив я капелюх, щоби мене трохи нічний воздух обвіяв. Коли я глянув поза себе, видавав ся менї дім гри зі своїми неправильними вежами і банями стремлячими до неба нїби якимсь чортом з пекла. Я аж лекше відотхнув, коли відійшов далеко від него.

Я побіг відтак до реставрациї. Моя жінка — думав я собі, буде зовсім справедливо гнївати ся на мене, що я так опізнив ся.

Заким я пустив ся іти через реставрацийну салю, станув я ще коло дверий, щоби роздивити ся, в котру сторону менї іти.

Якийсь кельнер приступив до мене. Я пізнав его. То був той сам, що нам послугував.

— Ви дивите ся за панею?

— Деж она сидить?

— Панї вийшла. Она поручила менї віддати вам отсей лист.

Роздразнений вихопив я єму хорошенький лист з руки. Куверта розлетїла ся на кусні.

Я читав: Не знаю, що зі мною діє ся, я стратила зовсім голову, мій милий. Я рада би під землю запасти ся зі встиду. Як би й не було, а я не можу тепер тобі й на очи показати ся. Не повіриш, то не поміститє ся в твоїй голові. Мене дурну людину скортїло грати, я програла, стратила всї ті гроші, які ти менї дав нинї рано. Я вертаю назад з Кросфільдами і Пападіпопульосом. Не проклинай мене! Я вже сама себе досить проклинаю.

Твоя нещаслива жінка.

P. S. Твоє щастє звело мене. Чей приїдеш найблизшим поїздом?

Нехай мене хтось назве і найлегкодушнїйшим з легкодушних а таки мушу признати ся: я став реготати ся на ціле горло, сьміяв

[1]) Читає ся: „Месіе, фет во жи“, значить: „Панове, робіть свою гру“ (грайте).

розвиненій системі хабарництва при доставах для армії в цілій Росиї. Особливо великі не правильности викрито в інтендантурах московскій, петербурскій, кавкаскій, симбірскій і казаньскій.

Роздивившись в системі побираня росийскими чиновниками хабарів прийшов Ґарін до переконаня, що особи приватні і доставці тут в нічім не виноваті, отже постановив увільняти обжалованих купців і приватні особи. В рапорті, який Ґарін зложив в сій справі міністерству, наведені слідуючі мотиви: Єсть доказаною річню, що доставники були змушені оплачувати хабарі навіть тоді, коли їх товар був зовсім добрий, бо в противнім случаю не мали ніякої можности навязати відносин торговельних. Строге виконане закона привело би на лаву обжалованих так велике число найвизначнійших представителів торговлі і промислу, що тота постанова могла би викликати заколот в житю промислово-торговельнім. Ліпшого сьвідоцтва о злодійствах і хабарництвах росийских чиновників чей не потреба.

„Нов. Время“ помістило інтервю, в котрім заперечує вість, мов би то росийскі офіцири мали бути зі своїх становищ інструкторів в Персиї відкликані. Ляхов прибув до Петербурга, щоби здати справу о положеню і вертає зараз до Тегерану, щоби там обняти головну каманду над козаками.

З Тегерану доносять, що минувшої ночи прийшло там межи перскими козаками а при клонниками данного шаха до стички, саме під літною резиденцию росийского посла. Причиною тої стички було, що вояки екс-шаха увільнені зі служби і вислані домів, украли кілька коний і ограбили кілька домів.

Новинки.

Львів, дня 3-го серпня 1909

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский виїхав вчера в полудне зі Львова на дві неділї.

— **Десять ґульденові банкноти.** Австро-угорский банк оповіщує, що десятьґульденові банкноти з датою 1 мая 1880 р., які доси вимінювали ще головні заведеня банку і філії, каси банку по 31 серпня не будуть їх вже приймати.

— **Дрібні вісти.** Міністерство справ внутрішних призначило для погорільців Вижниці 10.000 К. — До приватної рускої ґімназиї в Рогатині, обіймаючої, як звістно, вже тепер три кляси, зголосило ся так богато учеників, що дуже легко може стати ся, що вже в осени треба буде уладити по два відділи в кождій клясі. Зголошеня приймає тимчасом та уділює всяких інформаций, що до услівій приняття, евентуальних іспитів вступних або доповняючих уділяє о. Омелян Ваньо, парох в Залановї п. Рогатин. До бурси зголошувати ся треба на адресу о. Теодозия Кудрика, настоятеля бурси в Рогатині і то як найшвидше, бо є думка помістити в бурсї всїх потребуючих більшої помочи наукової чи нагляду. — З Черновець доносять до віденьских газет, що при реґуляциї Прута викрито дефравдацию у висоті півтора міліона корон. Обжаловують о то достойників в департаменті будівничім краевого правительства, котрі держали спілку з жидівскими підприємцями. — До бюра аґенциї Поліньского в пасажу Гавсмана добув ся вчера по полудни 10-літний хлопець, а виважившн шуфляди бюрка, забрав 29 К і втік. — П. Бетті Воліцер згубила в дорозї з двірця зелїзничого на ул. Кароля Людвика пару золотих ковтків вартости 200 К і обіцює знахідникови 100 К нагороди. — Камяницю Шнайдерів при ул. Академічній, де містить ся каварня, купив тутешний ювілер п. Яржина за 310.000 корон. — Вільгельм Зембати, відурядник почтовий здефраудував в уряді почтовім в Вадовицях 900 К і втік за границю. За ним розписано стежні листи. — Число недужих на шкарлятину у Львові виносило вчера 67 осіб в приватних домах і 63 осіб в шпиталях. — В степах кіргіских на Уралї вибухла чума. Занедужало там 10 людий, а 8 померло. Оселя, в котрій вибухла чума, знаходить ся на 140 верст далеко від Уральска. — Засуджені в Коломиї за розбишацкі напади Володимир Гомик і Кирило Буковский внесли жалобу неважности. Найв. трибунал у Відни розписав касацийну розправу в тій справі на день 27 серпня с. р.

— **Зловлене злодіїв.** Жандармерия в Лукавици арештувала оногди в лїсах над границею за місточком Наролем якогось чоловіка і его жінку, підозріних о крадіж в дворі в Лукавици, доконану в ночи з 21 на 22 липня на шкоду п. Адольфа Локуцієвского і відставила обое до судової вязниці в Чесанові. Здає ся, арештована пара належала до більшої ватаги вломників, з'орґанїзованої щось на лад Васїньского і спілки. Об є арештовані походять з Росиї із сторін коло Томашева і мешкали в Нароли від кількох днів в комірнім. При ревізиї знайдено у них всїлякі поляреси і портмонетки, ножики, цвіґери і т. п. річя. В справі сїй веде слїдство судия з Чесанова п. Савчак.

— **Проґрама отвореня хліборобскої виставы** в Стрию єсть слїдуюча: О 10 год. рано відбуде ся на оболонях полева соборна служба Божа, а потім посьвячене прапора стрийского „Сокола“ та вбиване цьвяшків запрошеними гостями, хрестними родичами і делеґатами товариств. О 12-ій годині уставить ся похід і о 1-ій годині переходита буде попід „Народний Дім“, де о 12 годині відбуде ся отворене виставы. Перед „Нар. Домом“ зробить похід дефіляду перед збором визначних патриотів, гостий з України і т. д. і розваже ся коло парку Йордана. Потім звиджуване виставы, обід а о 3-ій год. фестин сокільский зі свобідними вправами, змаганами, забавами і т. д.

— **Репертуар** руского театру в Борщеві. (Саля „Народного Дому“. Початок о 8 вечером).

В середу, дня 4 серпня с. р. „Вій“, фантастична оперета в 4 діях М. Кропивницкого.

В четвер, дня 5 серпня с. р. „Анонїми“, фарса в 3 діях Деваліера; фарса ся відзначає ся незрівнаним гумором.

В суботу, дня 7 серпня с. р. „Уріель Акоста“, траґедия в 5 діях К. Ґуцкова.

В неділю, дня 8 серпня с. р. „Запорожець за Дунаєм“, народна комічна оперета в 3 діях Артемовского, закінчить „Вечерниці“, музичний твір Ніщиньского.

Ві второк, дня 10 серпня с. р. „Хата за селом“, народний образ в 5 діях зі співами і танцями перероблений з повісти Крашевского. — Музика Носковского.

— **Пригадуємо,** що перша хліборобска виставa в Стрию буде отворена 19 го вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнїйші плоди своєї рілї і праці. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско молочарский в Стрию“.

— **Напад в суді.** З Садаґури доносять: Господар Антін Наврецкий з Буди, мав зі своєю шваґровою, Анною Скромедовою перед тамошним судом повітовим множество баґательних процесів. Дня 28 м. м. виграв знов такий процес, а коли судия оголошував вирок, кинула ся Скромедова на свого шваґра і зранила его якимсь острим знарядом. Видячи, що Наврецкий лиш легко зранений, хотїла ще раз кинути ся на него, але судия др. Реґіус і протоколянт перешкодили їй в тім. Скромедову сейчас арештовано, а она призналa ся, що хотїла свому шваґрови смерть зробити.

— **З'їзд сокільских відпоручників** в Рогатинї відбув ся минувшої неділї, при участи 76 членів, які заступали 11 „Соколів“ з околиці. По півтораґодинних рефератах відпоручників зі Львова і зі Стрия, збори вибрали комітет зложений з 11 осіб, який має ся занятн з'орґанізованем сокільскої прогульки з Рогатина до Стрия на день 19. вересня с. р., коли то відбуде ся отворене хліборобскої виставы, сокільский злет окружний і посьвячене прапора „Сокола“ в Стрию. Головою комітету вибрано п. С. Гриника, голову „Сокола“ в Рогатинї. До комітету належать між иншими о. Кудрик з Рогатина, о. Ваньо з Заланова і визначні селяни з Рогатинщини. Кошти їзди окремим поїздом з Рогатина до Стрия і з поворотом, та вступ на виставу і фестин (участ-

---

ся щиро, сердечно так, що мені від того аж лекше стало.

Отже й она! Моя маленька честна жіночка! Та й її скортіло грати! Її, що не терпить гри, що хотіла зберігти передомною наші гроші! А тепер взяв її жаль і она втекла від свого чоловіка.

Я сів собі на найблизше крісло. — Що прикажете собі подати? — спитав кельнер.

— Мені зовсім висохло було в роті. — Фляшку пива!

В сій хвили впало мені на гадку: Таж у тебе нема ані сотика в кишени!

І в найблизшій хвили, заким ще кельнер встиг поставити пиво перед мене, опинив ся я вже на дворі на площи.

Траґікоміка мого положеня станула мені тепер виразно перед очима. Я перешукав всі кишені в штанах, камизельці і сурдуті та переконав ся, що дійстно не маю ані сотика при собі.

Карти їзди зелїзницею я також не мав. А тому також моя жінка завинила. Она ніби з якоїсь забобонности не хотіла купувати карти їзди „там і назад“. То називало ся у неї визивати судьбу. Ануж могло би щось такого стати ся, що не дозволило би зараз назад вертати в назначенім часі!

Зі старого Монако чути було, як била година на якійсь вежи. Я числив. За кілька мінут мусїв відходити послідний поїзд до Сан Ремо.

— На дворець! — подумав я собі. — Може там стрітиш якого знакомого.

Я пустив ся бігцем.

Мені удало ся, що правда, забічи ще перед від'їздом поїзду на дворець, але я не міг там знайти ніякого знакомого. Аж жаль мене взяв, коли я чув, як машина зачала сопіти, пускаючись в дорогу.

— Що тут діяти?

— Треба бічи на гору до готелю! Спати — спати!

Я пустив ся стрімкою дорогою знов на гору і зайшов до першої ліпшої гостинниці.

— Одну комнату на ніч! — зажадав я.

Дверник попросив мене сісти на підносї а відтак повів мене слабо осьвітленим коритарем до якоїсь малої комнатки. Розкрутив електричне сьвітло, підчас коли я подивив ся чи єсть вода і чи постіль сьвіжо перебрана.

— Кажіть збудити мене о семій годині — сказав я до него.

Він став в дверех і стоїть.

— Добре. Більше нічого мені не потреба — додав я.

А той Цербер як стояв так і стоїть все ще в дверех.

Я подивив ся на него. — Ага — то я маю записати ся до книги гостий? Подайте її сюди.

— Звиніт — то ні — відповів він чемно. — Ціна за комнату виносить десять франків. Ви, пане, чей знаєте, що подорожні без пакунків платять наперед.

Ну, то можна було із шкіри вискочити! Я викричав ся згори на него: Я видав ся. Аж завтра дістану гроші. Поговорю завтра з вашим директором.

— То вам, пане, мало що з того прийде. Мені прикро, але я маю строгий приказ. Коли пан не можуть наперед заплатити — — .

— То що?

— То мушу пана попросити, щоби вийшли з готелю — докінчив він зовсім чемним тоном.

Я удав обурене, щоби показати, що не стою о его ласку і сказав: На ваше якесь дивне жадане я й так не був би тут лишив ся. Є ще й инші гостинниці.

— Але в них всїх обовязують такі самі постанови.

(Конець буде).

ників походу) будуть виносити від особи всего 3 К. З огляду на таку низьку ціну коштів поїздки можна надіяти ся, що з Рогатинщини поїдуть до Стрия сотки людий.

— **Огнї.** На давнім двірци черновецкім у Львові, де знаходять ся маґазини зелїзничі, вибух вчера перед полуднем досить великий огонь. Близько маґазину, помежи численними возами стояла також т. зв. льора, т. є. некритий віз, а на нїй була солома призначена для войска, часть котрої робітники вже рано були забрали. В якийсь час пізнїйше солома зачала горіти і підняла ся густа хмара диму. Завізвано зараз сторожу пожарну. Тимчасом в сторонах близьких пожежі настав великий переполох і зробило ся таке збіговиско, що полїция зложена з 10 піших і кількох кінних полїцаїв ледви могла удержати порядок. Небезпечність була, що правда, велика, бо коло горіючого ваґона знаходило ся богато ваґонів з деревляним материялом. Льору однак зараз відчіплено і пересунено на инше місце а сторожа пожарна загасила огонь і до десяти мінут усунула всяку небезпечність. — В ночи на 30 м. м. вибух в Викові вижнім коло Радовець на Буковинї великий огонь, котрого жертвою став ся великий тартак, власність Мошка Майданка. Шкода, обчислена на 30.000 була обезпечена. — З Ціриха доносять, що в сторонах долїшного Енґадіну горять величезні простори лісів. Вид представляє ся страшенний але й величавий. Шкода єсть величезна.

— **До рускої ґімназиї в Вижници** зголосило ся до вступного іспиту в лїтнім реченци 97 а принято з тих 81 учеників. Після рідної мови: 79 Русинів а 2 Поляки. Після віри: гр.-кат. 39, гр.-ор. 25, римо-кат. 4, вірм.-кат. 1 і мойс. 12. Буковинців 34 а Галичан 47. Отсї громади достарчили учеників з Галичини: Кути 16, Старі Кути 7, Рожнів 7, Іванівка 1, Залїшики 1, Скала 1, Криворівня 1, Вербівці 1, Усте н. Пр. 1, Сококівка 1, Москалївка 1, Княже 2, Маклашів 1, Красноїля 1, Тюдів 4 і Новоселиця 1; з Буковини: Вижниця 6. Усте-Путилів 1, Берегомет н. Сер. 7, Рускии Банилів 3, Мигова 1, Чорногузи 2, Рівня 1, Виженка 6, Неполоківці 1, Милїв 5, Багна 1. Можна сподівати ся, що по вакациях зголосить сб друге тілько до вступного іспиту, який відбуде ся в днях 9. і 10. вересня.

— **Пригоди на зелїзницях.** Вчера рано розійшла ся була у Львові чутка о якійсь катастрофі на головнім двірци. Опісля однак показало ся, що стала ся лиш слїдуюча пригода: Досьвіта перед від'їздом краківского поїзду ч. 63 стояв на шляху вічний стражник Стефан Стоцкий виконуючи там свою службу. В хвили коли поїзд мав рушити, Стоцкий відскочив в бік на другий шлях. Рівночасно на тім шляху пущено самбірский поїзд ч. 2111, чого Стоцкий не добачив. Машина поїзду потрутила єго так сильно, що він страшно зранений впав і вдарив собою об брук. Першу поміч подав єму лїкар зелїзничий др. Щурковский. Лїкар добачив у Стоцкого так грізний стан, що казав завізвати сьвященика, а по заосмотреню нещасливого сьв. Тайнами відставлено єго до шпиталю. — В пятницю дня 30 м. м. переїхала машина поїзду, їдучого до Лавочного, на смерть робітника, котрий занятий був відкручуванєм шруб на шинах. Стало ся то недалеко Славска. Позаяк в тім місци єсть великий закрут, машиніст добачив єго аж на кілька кроків, але машини вже не міг здержати — Між Загірєм а Залужем найдено переїханого на смерть будника Василя Кридяка. Доси не удало ся вислїдити, котрий поїзд єго переїхав і в який то спосіб стало ся.

— **Дрібку мабуть спізнив ся.** Василь Коваль, селянин з Безбудів, золочівского повіта, доніс львівскій полїциї, що дня 10 цьвітня будучи у Львові згубив 440 К в дорозї з двірця „Підзамче" на Галицку площу.

— **Покаяв ся при сповіди.** В бюрі директора зелїзниць державних, радника Двору п. Рибіцкого явив ся сими днями сьвященик Х. і сказав, що хтось сказав єму на сповіди, що зробив зелїзници шкоди на 2400 К., котрі тепер зложив на руки сповідника. Сьвященик Х. зложив ту суму до рук п. Рибіцкого і просив о поквітованє, що дирекция зелїзниці одержала ті гроші. Каса зелїзнича поквітувала в цїлій формі відобранє тих гроший. Від кого ті гроші, і при якій нагоді той покаяний їх взяв та коли і в який спосіб, о то, розуміє ся, ніхто не допитував ся сповідника.

Телеґрами.

Цербере 3 серпня. Вчера вечером наспів тут з Барцельони перший від 25 липня поїзд особовий.

Цербере 3 серпня. Іспаньскі часописи, котрі тут вчера наспіли, доносять, що в часї від 26. до 31. липня знищено 35 монастирів і церков. Часописи оголошують цифрове зіставлене числа убитих, ранених і арештованих осіб, дають однак до пізнаня, що дати ті котрих оголошене зависить од цензури, не суть зовсім докладні. Часописи потверджують, що тепер настав спокій.

Мадрид 3 серпня. Офіцияльна нота потверджує, що Барцельонї від 26 липня убито 3 вояків, ранено 27. По сторонї революціонїстів було 132 убитих, 126 ранених.

Кавс 3 серпня. На покладї яхту „Вікторця і Альберт" відбув ся обід, в котрім крім царскої і королївскої пари взяло участь 44 запрошених гостий. Цар і король тоастували.

Штокгольм 3 серпня. 80.000 робітників розпочинає нинї страйк.

Мехіко 3 серпня. Депеша консуля Сполучених Держав доносить, що землетрясене знищило зовсім місто Акапулько. Згинули тисячі людий.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, **5·40**, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{15}}$*), 8·05, **10·20***, **$2^{\underline{05}}$**, **5·58**, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, **5·15**, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ $10·\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{45}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30 *) $6^{\underline{12}}$ **7**, 7·35, $11·\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10·\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11·\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ

на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в руским Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

ІІ. Ілюстровані байки та оповідання.

Казки народні, ч. І. і ІІ. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. ІІ. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. ІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. ІІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедів: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

ІІІ. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. виданє) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете виданє, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дївчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хлїба (з францускаго), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплїнґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з францускаго, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).